

ויצא לאור ע"י - יגדיל תורה - מבצע תורה

קובץ לימוד י"ג תשרי

כולל:

הוראות רבינו • פרק משנהות

חסידות • נגלה

— ENGLISH SELECTIONS —

מיאאל לערנען א פרק משנהות וואס הוויבט זיך און מיט אינע
פון די אותיות פון שמו הקדוש (עכ"פ אײַן פרק משנהות)
... אונ ערנען אויך און עניין אײַן די דרושי חסידות פון בעיל
ההילולא... אונ דאס ווועט נאכמער מיזרו זיין איז זוכתו יונ עליינו
ועל כל בני ישראל בכל מקום שם".
(לקו"ש חכ"א ע' 296 [בנוגע לאדה"ז])

383 Kingston Ave. Room 188 | 347-223-5943

info@YagdilTorah.org | www.YagdilTorah.org

העתיקת הדברים היא ברשות מיוולדת מהויצאת ספרים קה"ת

הוראות ר宾ו בקשר עם יום הhilולא של כמה מהנשיאים

“זכותו יגן עליינו”

אוזו ווי ס'אייז דארך דער יומן הhilולא... אונס'אייז דארך ידוע דער פטגס פון וביין (מהוורש"ב) נ"ע איז מיר דארפנן אנקומען צו זיין זכות, אונס'זכותו יגן עליינו” – איז מען מציע יעדערן טאן אין די עניינים וואס זיין ען פארובונדן מיט יומן הhilולא: מ'זאל לערנען אן פרק משניות וואס הוביט זיך און מיט אינע פון די אותיות פון שמו הקדוש (עכ"פ אינע פרק משניות) .. אונס' זכותו לערנען אויך און עניין אין די דרושי חסידות פון בעל hilolaa .. אונס' דאס ווועט נאכמער מוזז זיין איז זכותו יגן עליינו ועל כל בני ישראל בכל מקום שם.

(לקו"ש חכ"א ע' 296 [בוגע לאדה"ז])

שילמדוו במשך המעת לעת

המאמר הראשון דפרשת האזינו שאמר אדמור"ר מהר"ש בהתחלה נשיאו הוא דבר המתחיל הצור תמים פועלו תרכ"ז – וככדי ונכון שילמדוו במשך המעת-לעת דום hilolaa, או על כל פנים בימים של אחריו זה, אבל בקשר ליום hilolaa.

(י"ג תשרי תשנ"ב - ספר השיחות ע' 96)

THE REBBE'S DIRECTIVE

The Rebbe said we need the Rebbeim's merits and suggests learning Mishnayos (at least one perek Mishnayos) and their Chassidus, utilizing their merits.

(Likutei Sichos 21:296 [pertaining to the Alter Rebbe])

We should learn the Rebbe Maharash's first maamar during the yom hahilula or after.

(Sefer Hasichos, Tishrei 13, 5752, p. 96)

צוואת המהרי"ש סדר הלימוד

התאמציו ותתחזקו לעסוק בתורה הנגלית והנסתר, ב' שלישי היום והלילה בגילה, ושליש בנסתר, וביום הש"ק ב' שלישים בנסתר, ושליש בגילה.

ותתאמציו להבין הדברים היותר ע"י הסבר לזולתו שעי"ז יוצאה העניין ברור יותר ...

(ספר התולדות אדמור"ר מהר"ש)

קטעים ממאמר ד"ה הצור תמים פועלו תרכ"ז

(הנזכר בהוראת ר宾ו)

נברא בבי"ת שהוא ס"י ברכה, ומאחר שכבר נברא בבי"ת שהוא בה"י צמצום החק' איז אף נמשך מבה"י אלף ג"כ לא יומשך מאלף כלום הגם כי מושם הוא חחשייה כארורה, אבל מאחר שנמשך דרך צמצום החק' איז אף מבה"י הא לא יומשך כלל שום נינה ג"כ כו', ובכדי שiomשך מבה"י הא, לכן אמרה תורה שהאדם זמין לארגוז אקמן בכדי שישיב לה הקב"ה וכי למגנא אתקרינה א"א, ועי"ז מבה"י א"א בחכ' כו'. וגם מה שא' וכי למגנא אתקריאו א"א אפ"ל שע"י בח"י א"א מאיר אף עדי שיבוא לבה"י תשובה כו', ואז יומשך סליחת העונות כו'.

במיד"ר פ' בא בענין קר"פ [קרבן פסח] שה תמים זכר בן שנה שה בשלב אלקי"י יהוה לו השה, תמים לשמו של הקב"ה שנא' הצור תמים פועלו, פ"י כי הנה אברהם ויצחק ע"י המס"ג שלם הגיעו לבה"י אוא"ס שלמעלה מההשתלשל' ביה"י כתר והיינו שטב"ח אם צדקה כו' לא יומשך ג"כ לאו"ה, לכן אמרו במד"ר ר"פ בלקע"פ הצור תמים פועלו לא הניה הקב"ה פתחון פה לאו"ה לע"ל שאתה דחתנו כו' מה עשה שם שהעמיד מלכי' וnobaim מישראל כך העמיד מאו"ה, והיינו כי מבה"י זו יכולים אעו"ה ג"כ לקל אלמנם ע"י מס'ין דעקייה נמשך מבה"י זו ג"כ לישראל דוקא.

AVAILABLE AT YAGDIL TORAH

YAGDIL TORAH IS HERE TO SERVE YIDDEN WITH ALL THEIR LIMUD HATORAH NEEDS. WE CAN HELP YOU FIND A CHAVRUSA ANYWHERE; WE HAVE A COMPREHENSIVE LIST OF WEBSITE AND PHONE LINES FOR ALL TYPES OF LEARNING, AN INTERESTING SELECTION OF SHIURIM TO DOWNLOAD, AN INTERNATIONAL CHALUKAS HASHAS, LEARNING GUIDES FOR CHASIDISHE YOMIM TOVIM, INSPIRATIONAL PUBLICATIONS AND A SHIURIM PHONE-LINE.

IN CROWN HEIGHTS WE HAVE A BEAUTIFUL BEIS MIDRASH OPEN FULL TIME, ONGOING AND SEASONAL SHIURIM, A THOROUGH DIRECTORY OF SHIURIM AND MORE.

FOR MORE INFO PLEASE VISIT YAGDILTORAH.ORG OR CALL 347 223 5943

לעילוי נשמות

הרה"ח הרה"ת ר' מאיר ב"ר אליהו ז"ל

לעילוי נשמות

הרה"ח הרה"ת ר' אליהו ב"ר אברהם אהרון ז"ל

לעילוי נשמות

הרה"ת ר' מרדכי ליב ע"ה בן הרה"ת ר' חיים דובער ע"ה חן

פניהם שמשם נמשכו הלווחות שבארון כמ"ש כתובים משני עבריהם וכמארז"ל בירושלמי דשקלים שלא ה"י בהם פנים ואחרו.

תורת שמואל תרכ"ז ד"ה הodo להו"י קראו כו' ע' מו'

נמשלת ללחם

אמנם עניין בח"י התורה היא בח"י המשכה מלמעלה למטה, שהרי כל היושב ועובד בתורה ממשיר המשכת אלקטו ית' למטה וכמארז"ל כל הקורא ושונה הקב"ה קורא ושונה נגדו שה"ע המשכת אלקטו ית' למטה, ולכן אמרו כל התורה שמותיו של הקב"ה, וכמו מי שקוראין אותו בשם ה"ה בא פונה לקוראו, כך ע"ש שקורא בתורה שם שמותיו של הקב"ה עי"ז הקב"ה קורא ושונה נגדו צמאנו שבתפלה כי.

וננה שלוחה קאי גם על הנוטן אמרי שפר, והענין המשכת אלקטו ית', והמשכה זו היא בח"י המשכה פנימיות וכונדעת מם"ש במא בעניין ותורתך בתוך

מעי, וכתיב לכו לחמו בלחמי שכמו שלחחים בו וע"י נמשח חיות פנימי לאדם, ואני כמו הלובשים מהם ג"כ גורמים חיות לאדם אבל זה בבח"י מكيف, משא"כ הלחם הוא מחייב בח"י המשכת החיות דאור פנימי כו', וכמו"כ יובן שם שומשתה התורה ללחם שהוא בח"י המשכת אלקטות בבח"י אור פנימי כו'.

מד"ה ת"ר נר חנוכה – תורה שמואל דרשו חתונה ע' מה

עלילת הלילך

בפרק ובלבבך לעשנותו, הנה בפרק ובלבבך זו תורה ותפלה בפרק זה ע"י לימוד התורה בדיבור בפה, ולבבך הן בח"י ב' לבבות הנ"ל דהינו ב' האהבות דברך נפשך ובכל מادرך כו' ובשתים אלה נבנה בגין הנוק' וניתקן תיקון שלה בח"י המ"ן שלה שלא נתרבר עדיין כנ"ל וזה פ"ל לעשות כנ"ל, והנה ביאור איכות בגין ותיקון הנוק' ע"י לימוד התו' בפרק, יובן בהקדמים עניין מארז"ל הידוע (תמיד דל"ב ע"ב) דכל העוסק בתורה בלילה שכינה נגדו כו', דלא כו' וזה מושמעות הפסוק שלמדו מאמר זה והוא דכתיב קומי רוני בלילה דוקא שאז הוא נוכח פנוי הוי דוקא ולמה לא ביום ג' כו'.

אך העניין הוא כיודע בכתביו האריז"ל דבלילה דוקא יורדת הנוק' בעולמות הנפרדים להחיותם... ואז היא מוסתרת ומולבשת בלבושי" תחתונות מאד... ובכל החזות לילה חזותה היא ועולה למעלה בבח"י העלתה מ"ן דרוף"ח ניצוצי" שבירורה מן העולמות כו'... ובעלות המ"ן שלה אז שעת הקשר דוקא לירידת בח"י המ"ד מלמעלה לביר המ"ן שלה וכיודע שזהו תכלית המ"ן כ奢מתבררת בירידת המ"ד עלי'... וمبرה... וענין הבירור של המ"ד הוא עניין בח"י גילוי אלקטות שמתגלת במ"ן...

וגם כאן בעניין עסק התורה בלילה דוקא, העניין כר הוא שבעולות המ"ן דוקא בלילה דוקא מטעם הנ"ל אז בח"י המוחין שבז"א דאצ"י שנטבשו בחכמי' שבתורה כיודע דאוריתא מהכ' נפקת הן בח"י מ"ד דז"א דאצ"י שمبرורים המ"ן.

מד"ה שה"מ ממעמקים תרל"ח ע' שכח
תורת שמואל ספר תרל"ח ע' שכח

מורווה הצמאן שנעשה בתפילה

הנותן אמרי שפר קאי על התורה שהתורה ניתנה בקהל שופר, ושופר הוא בח"י תעוג, וכמארז"ל למה נק' שמה שפורה שמשפרת את הולך וכן מ"ש כאן והנותן אמרי הודי שהוא לשון תעוג, וזה מ"ש כאן והנותן אמרי ספר הינו אמרים של תעוג, כי התורה נמשכה ממקורה התענוג כי עמר מקור חים כו' ואחרי אצלו שעשוים יום יום, והינו לפ"י שהתפלה היא בבח"י צמאן ותשקה למים כאיל תעוג על אפיק מיים על העדר המים, אך התורה היא המשכת המים למותה לורות צמאנו שבתפלה, וזהו הנוטן אמרי שפר כו' שהוא בח"י למועד שהיא בח"י חומא.

חומה שמאין

והנה אני חומה זו תורה כמו עד"מ החומה העשו' מانبונים נשאה מكيف ומגין להאדם אע"פ שהאדם הוא מדבר שלמעלה מהדומים דانبונים, כך עד"מ עללה התורה נק' בח"י חומה שאוותיות התורה נק' אבנונים הינו לפ"י שנתלבשו ב�性ותם בענינים גשיים שבבואה"ז בתורות ומערכות, אך בהם מלווה אור א"ס ב"ה הסוכ"ע מكيف עליון, וזה אדון עוזינו צור משגבינו כו' בח"י מكيف, ולכן ארז"ל תורה מגינה ומצלא אפלו בעידנא דלא עסיק בה ד"ה מגילה נקאות סה"מ תרכ"ט עמ' פד

ע"י בית המדרש הוא הבירור

של נפש הבהמיה

דברמת יש בתושב"כ ובתושבע"פ שני דברים אלו דברו ועין, רק שבתושב"כ העיקר הוא הדיבור, ותושבע"פ העיקר הוא העיון, וזוו הכה שיש בתושבע"פ דוקא, בתושב"כ אינו מושג, וזהו הכה שיש בתורה על הعلاה והמשכה. וזהו לאמר שבמ"ת דלא כו' מהו לאמר דמ"ש ידבר אל משה לאמר הוא שיאמר לישראל, אבל במ"ת דאנכי ולא יהי לך מפי הגבו' שמענו ובזה נכל רמי"ח מ"ע וSSH"ה מל"ת ומהו דברי אמר הוא שיא' כה זה בתורה לעולם, דבר מادرך, אף אם אבן הוא נמות, בית המדרש הוא הדרש על הפסוק וע"ז הוא הבירור דנה"ב, וזהו ביטול דבר כל מادرך, אף אם אבן הוא נמות שיהי' כמו לעיל והסירוטי לב האבן מברכים וננתית לכם לב בשיר, וגם לב בשיר ויהי' כמו' ש' יבוא כל בשיר להשתחוות לפני.

ד"ה על שלשה דברים סה"מ תרל"ט ח' בעמ' תקפו

הتورה ירדה מbeh"י אנק'

וזה שהסביר הקב"ה למשה שאמור כי כבד פה וכבד לשון אנק' שאל ה' יכול להשפיל בבח"י השפיל בדברו, אמר לו אנק' אהי' עם פיך שכך שiomשך בדברו ע"י אנק' מי שאנק', וכמ"ש במדרש ע"פ אלה הדברים אשר דבר משה וכי מני למשה דברו שאמר אלה הדברים שהרי אמר כי כבד פה וכבד לשון אנק', וכתייב לא איש דברים אנק', אלא מותן תורה זכה לדבר, פנים ואחרו, והינו שיש בח"י פנים ואחרו בתורה, והינו מ"ת שנאמר אנק' הוי' אלקיך לפי שכך' שiomשך למטה בדיבור זה דוקא ע"י המשכה גבוהה תלי בדזוק א' מ"ת זהו ללבך בח"י אחר שבתורה שזהו בח"י נובלות חכמה שלמעלה תורה. אבל בח"י פנים שבתורה ע"ז נאמר ואחרי אצלו שעשוים, מוח' ע' נפקת דהינו מפנימי' ח"ע עכ' יכול להשפיל למטה גם בדברי' גשמי', ונמצות לימוד התורה בדבר האדם הגשמי, וכמארז"ל בעירובין אם ערוכה ברמ"ח אבר' שמורה, וזהו ומבני יששכר יודעי בינה לעתים כי נבונים אפק' בימי' משה לא אשכח, לפי ששרש הבינה דהינו בח"י הגלוי וההתפשטות שיש בבינה הוא למעלה מהכ' כו'.

ד"ה נפתלי אליה שלוחה סה"מ תרכ"ז עמ' עח

פנים ואחר

והענין הוא דנה כת' ראיית והנה מגילה כתובה פנים ואחרו, והינו שיש בח"י פנים ואחרו בתורה, ומה שישבה דוד זמירות כו' של חיות העולמות תלי בדזוק א' מ"ת זהו ללבך בח"י אחר שבתורה שזהו בח"י נובלות חכמה שלמעלה תורה. אבל בח"י פנים שבתורה ע"ז נאמר ואחרי אצלו שעשוים, מוח' ע' נפקת דהינו מפנימי' ח"ע עכ' יכול להשפיל למטה גם בדברי' גשמי', ונמצות לימוד התורה בדבר האדם הגשמי, וכמארז"ל בעירובין אם ערוכה ברמ"ח אבר' שמורה, וזהו ומבני יששכר יודעי בינה לעתים כי נבונים אפק' בימי' משה לא אשכח, לפי ששרש הבינה דהינו בח"י הגלוי וההתפשטות שיש בבינה הוא למעלה מהכ' כו'.

מעשדה רב

סיפורים אודות אדמו"ר המהר"ש

מתנהג בהרחה

במאמרי החסידות שלו מזכיר הרבי מהר"ש הרבה פעמים על דבר מותרות, שביל ישתמשו במותרות. וכמה פעמים הזכיר במאמרי ומגז כבשי תחמס, הינו שוגם במלבושים יתלבשו במלבושים פשוטים כמו פורווה של עורות כבשים, שמתלבשים בעת הקור.

VIDOUHE דרכו של הרבי מהר"ש, שהיה מתנהג בהרחה הן בבניין ביתו והן ברכי הבית והן במלבושים, ביד רחבה.

יש ששאלו את הרבי מהר"ש, מודיעו הוא מורה לחסידים שלא להתנהג בהרחה, ואילו הוא עצמו מתנהג בהרחה?

וענה להם הרבי מהר"ש:

רואים אנו שככל חיו ייותר ונמצא בכל מקום ובחינים, כמו אויר, מים [זה שמשלמים עברו מים, הרוי זה שכיר טרחת העבודה שambilאים את המים לבזת]. לחם שלבב אונוש יסעד, בשנים שעברו היה בזול. ואילו דברים שאינם מוכרים - הם ביוקר, כמו תכשיטים של זהב וכסף וכדומה, והשאלה - למה ברא הקב"ה אותם דברים שאינם מוכרים?

ותירץ הרבי מהר"ש:

יש אנשים בעולם שצריכים גם דברים כאלה, ואני הנני מן האנשים האלו שבשבילם נבראו.

[רשימות דברים", חלק ב, עמודים עט-פ]

With no other choice, Zalman sat in the waiting room, with about twenty other people who had come for help, reading Tehillim (Psalms).

The Rebbe had seven sons, and the youngest, Shmuel, who was seven years old at the time (and eventually would become the fourth

נשיקה - מסירת המוזהין

החסיד רבי יהושע מהוראדנא היה אחד החסידים החשובים בימיו של הרבי ה"צמ"ה צדק".

אחרי הסתלקות הרבי ה"צמ"ה צדק", התקשר אל הרבי מהר"ש. שאלו אותו חסידים, מה ראה על כנה, שמיד התקשר אל הרבי מהר"ש, כאשר רביים היו עדיין נובאים אל מי להתקשר.

וענה להם:

**יש ששאלו את הרבי מהר"ש,
מידוע הוא מורה לחסידים שלא
להתנהג בהרחה, ואילו הוא
עצמיו מתנהג בהרחה?**

פעם היה מוקשה לו עניין ופירוש ב"לקוטי תורה", והרבבי מהר"ש היה אז צער לימים, ושאל אותו על כך, והוא פירש לו את העניין. הרבי ה"צמ"ה צדק" היה נוכח באותו מעמד ושמע את פירשו של הרבי מהר"ש, ונשקו על ראשו, והנה עניין הנשיקה הוא מסירת המוחין שלו, של הרבי ה"צמ"ה צדק", לבנו הרבי מהר"ש.

[בשם החסיד רבי סעדיה ליברוב, "רשימות דברים", חלק ב, עמוד סד]

שמעתי מאדמו"ר נג"מ ברוסטוב, שבכל מוצאי יום הכהפורים, אחרי תפילת ערבית, היה קורא הרבי ה"צמ"ה צדק" לבנו הרבי מהר"ש לחדרו, לוקח שתי כוסות יין, אחת לעצמו ואחת בשבייל בנו, ולאחר שהיו שותים, היה לומד אותו הרבה שנות זהר הקדוש, וכעבור כמה שנים היה סדר שלמד אותו מדרש, ולאחר כמה שנים למד אותו גمرا [אדמו"ר הדגש און נאכדעם גمرا"] ובשנה האחרונה לפני הסתלקותו ציווה עליו שהוא ילמד גمرا לפניו והוא שמע.

[מספרוי הכה"ח רבי זלמן שמעון דוארכין, "שמעות וסיפורים", חלק ב, עמודים 49-148]

וימת יוסף וכל אחיו

כחצי שנה לפני הסתלקותו של הרבי ה"צמ"ה צדק", היה פותח בכל יום את המדרש רבה וקורא לפניו בנו, הרבי מהר"ש, מtower המדרש, את הפסקא: "וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא - אף על פי שמת יוסף ואחיו אלקיהם של אלו לא מת". והרבבי מהר"ש לא היה מראה בשעת מעשה שום תנועה של עצבות. אדרבה, עין חירך היה נראה על פניו. אך תיכף אחרי כן היה הולך לביתו, והיה ממורר בבכי וושופר דמעות בלי שיעור.

[מספרוי חסידים, "תורה, סיפור" 1137]

hope is the Rebbe, and now the Rebbe won't see him.

The boy listened carefully, promised that he would see what he could do, left the waiting room, and entered his father's study.

Minutes later he returned, approached the

**ELCHONON GEISINSKY
TAX SERVICES**
(718) 774-0797

Alexander Weisz
Electrician
Expert Service with a Personal Touch
917.776.5088

Apple Drugs
Crown Heights Pharmacy Inc.
COMPLETE PHARMACY AND HEALTH FOOD CENTER
376 Kingston Ave
Appledrugs376@gmail.com
YOUR TRUSTED FULL SERVICE INSURANCE BROKERAGE FIRM
COMMERCIAL & PERSONAL INSURANCE
PERSONALIZED COVERAGE
ACCESS TO MULTIPLE INSURANCE COMPANIES
Pinchos@Chen-Insurance.com
www.Chen-Insurance.com

Little Feet
506 Empire Blvd. 718-778-0078 . Sizes 18-41
•
EMPIRE PRESS.
Benchers—Invitations—Thank You Cards—Tshuros
Quick Turnaround, Quality Service
www.EmpirePress.com • I-888-4-BENCHERS

סופר סת"ם
1111-13-618-
mysofer.com
353 Kingston Avenue
אוריתא
ORAITA Inc.
סיוואלד
www.seewaldcars.com
Affordable • Wheelchair Accessible
773cars@gmail.com • 718.773.2277 • 917.520.7452

Learning Motzei Yom Kippur

I heard from my father in Rostov that every year on *Motzei Yom Kippur* after *Ma'ariv*, the *Tzemach Tzedek* would call his son, the Rebbe Maharash to his room, take two cups of wine—one for himself and another for his son—and after drinking the wine, would learn *Zohar* for many hours. After a few years of this *seder*, *Midrash* was added to the study session, and eventually *Gemara* was added as well. The final year prior to his *histalkus*, the *Tzemach Tzedek* instructed the Maharash to learn *Gemara* in front of him and he would listen.

Shme'uos Ve'sipurim, Rabbi Zalman Shimon Dworkin, vol. 2 pp. 148-149

Yosef and All of His Brothers Passed On...

Approximately half a year before his passing, the *Tzemach Tzedek* would open the *Midrash Rabah* every day and read the following passage to his son, the Rebbe Maharash: "Yosef and all of his brothers passed on—even though Yosef and all his brothers passed on, their G-d did not." The Rebbe Maharash would not show any emotion during these readings; quite the contrary—a faint smile could be visible on his face. However, immediately thereafter, he would go home and burst into bitter tears, weeping uncontrollably.

Sipurei Chassidim, Torah, Story #1137

Kissing—Delivery of Mochin

The Chassid Reb Yehoshuah of Horodna was

one of the distinguished Chassidim of the *Tzemach Tzedek*. After the *histalkus* of the *Tzemach Tzedek*, he immediately connected to the Rebbe Maharash. The Chassidim asked him "How were able to immediately connect with the Rebbe Maharash while so many other Chassidim remained confused as to whom they should connect to?"

He answered:

"I once encountered a specifically puzzling portion of *Likutei Torah*. The Rebbe Maharash was a young boy at the time, and I asked him for *peshat*, and he explained it effortlessly. The *Tzemach Tzedek* was present at the time. Upon hearing the explanation of his son, he promptly kissed him on the head. Now, kissing is known to be the delivery of a person's *Mochin*, and as such, the Rebbe Maharash possesses the *Mochin* of his father, the *Tzemach Tzedek*."

Reshimos Devarim, in the name of the Chassid Reb Saadya Lieberow, vol. 2 p. 64

Luxurious Conduct

In his *ma'amarim*, the Rebbe Maharash frequently mentions the idea of "luxury," cautioning against indulging in luxurious pursuits. He would frequently quote the *passuk* from Iyov "וְמֵגֶן כְּבָשִׂים יְתַחַמֵּם" — and with the fleece of my lambs [did he not] warm himself?" explaining that one should wear simple clothes, such as a plain coat of regular wool in the winter.

The conduct of the Rebbe Maharash is well known—he led a luxurious lifestyle. His house, the furnishings, and his clothes were all quite luxurious.

The Rebbe Maharash was once asked "How can you instruct your Chassidim not to engage in luxuries when you yourself do so?"

The Rebbe Maharash answered:

"We find that the more vital something is, the more available it is, such as air and water (the fact that some people pay for water is merely a delivery fee; water itself is essentially free).

Bread, a most vital ingredient for life, used to be inexpensive as well. Things that are not so vital, such as gold and jewelry, are costlier. Now, let me ask you, why did Hashem create these unnecessary things?"

"It must be that there are certain people that need these not-so-vital items, and for them, these things were created... I am one such person."

Reshimos Devarim, vol. 2 pp. 79-80

The Czar's Army's Iron Pots

Zalman was a successful businessman. He had made millions of rubles in his metal business, but now that same business was threatening to end his life.

Several months earlier, he had landed an immense government contract to supply all the cooking utensils for the czar's army. The deal was worth a fortune, a real blessing from G-d... until he received a summons to appear in the imperial court on charges of thievery and treason!

It seems that someone reported to the government that Zalman was making the pots a bit thinner than promised. He had received funds for 100,000 tons of iron, but really only used 90,000, thus cheating the government out of a pretty penny.

To make matters worse, the report was true! He did it. Everyone did it. That's how things were in czarist Russia.

But that didn't change anything. If he would be found guilty, which he almost certainly would be, it would be the end of him.

Zalman did not give up, however; there was still a ray of hope. Being a follower of the third Lubavitcher Rebbe, the *Tzemach Tzedek*, he would go to him and hope for a miracle.

But when he arrived, he was told that the Rebbe wasn't receiving visitors until further notice. This meant that the doors could open any minute, or it could take several days.

מִשְׁנִיוֹת

מתחילה באותיות של שמו ה'ק'

האך ל'ח ויבש, וaino ל'ק'ם מפנו ל'ח, וaino מתארם א'צ' ע'ם הא'ץ, ו'לא מארחו א'צ'לו ב'כ'ס'ו'נו. נ'ב' י'ה' פ'ר'ז ב'נ'ד'ל'ים ו'ב'ש'ח'ו'ק, ו'לא י'ה'א מ'ט'א ל'פ'ת'ים, ו'מ'ש'מ'ש ב'ב'ית ה'מ'ד'ר'ש. א'מ'רו לו, ו'לא בא'ו אל'ו ל'כ'ל'ל:

ד' הנ'ח'ת'ו'מ'ים ל'א ח'ב'ו א'ו'ת'ם ח'כ'מ'ים ל'ה'פ'ר'ש א'ל'א ק'ד'י ת'רו'מ'ת מ'ע'ש' ו'מ'ל'ה. ה'ח'נ'ג'ו'נ'ים א'י'נו ר'ש'א'ן ל'מ'כ'ר א'ת ה'ד'מ'א'י. כ'ל ה'פ'ש'פ'יע'ן ב'מ'ד'ה ג'ס'ה, ר'ש'א'ן ל'מ'כ'ר א'ת ה'ד'מ'א'י. אל'ו ה'פ'ש'פ'יע'ן ב'מ'ד'ה ג'ס'ה, כ'ג'ונ' ה'ס'יט'ו'נו'ת מ'ו'כ'ר'י ת'בו'א'ה:

ה' נ'ב' מ'א'יר א'ו'מ'ר, א'ת ש'ד'ר'כ'ו ל'ה'פ'ד' (ב'ג'ס'ה) ו'מ'ד'דו ב'ד'ק'ה, ט'פ'לה ד'ק'ה ל'ג'ס'ה. א'ת ש'ד'ר'כ'ו ל'ה'פ'ד' ב'ד'ק'ה ו'מ'ד'דו ב'ג'ס'ה ט'פ'לה ג'ס'ה ל'ד'ק'ה). א'יז'ו ה'יא מ'ד'ה ג'ס'ה. ב'ג'ב'ש, ש'ל'ש'ת ק'ב'ין, ו'ב'ל'ח, ד'ינ'ר. נ'ב' י'ו'ס'י א'ו'מ'ר, ס'ל'י ת'א'נ'ים ו'ס'ל'י ע'ג'ב'ים ו'ק'פ'ו'ת ש'ל ז'ר'ק, כ'ל ז'מ'ן ש'ה'ו'א מ'ו'כ'ן א'כ'ס'ה, פ'טו':

א

מסכת ברכות פרק ה

א' א'ין ע'מ'ד'ין ל'ה'ת'פ'ל'ל א'ל'א מ'ו'נ' כ'ב'ד ר'א'ש. ח'ס'ד'ים ה'ר'א'ש'נ'ים ה'יו' ש'ו'ה'ו'ם ש'ע'ה א'ח'ת ו'מ'ת'פ'ל'ל'ים, כ'ד' ש'י'כ'ו'נו' א'ת ל'ב'ם ל'פ'ק'ו'ם. א'פ'לו ה'מ'ל'ך ש'ו'א'ל ב'ש'ל'ו'מו, ל'א י'ש'ב'ו'נו. ו'א'פ'לו נ'ח'ש כ'רו'ן ע'ל' ע'ק'ב'ו, ל'א י'פ'ס'יק:

ב' מ'ז'כ'יר'ו'ן ג'בו'רו'ת ג'ש'מ'ים ב'ת'ח'ת ה'מ'ת'ים, ו'ש'ו'א'ל'ו'ן ה'ג'ש'מ'ים ב'ב'ר'כ'ת ה'ש'ג'ים, ו'ה'ב'ז'ל'ה ב'ח'ו'נו'ן ה'ד'ע'ת. נ'ב' ע'ק'ב'א א'ו'מ'ר, א'ו'מ'ר'ה ב'ר'כ'ה ר'ב'יע'ת ב'פ'נ'י ע'צ'מ'ה. נ'ב' א'ל'ע'ז'ר א'ו'מ'ר, ב'ה'ד'א'ה:

ג' הא'ו'מ'ר' על' ק'ו' צ'פ'ו' י'ג'ע'ו' ר'ק'מ'ג', ו'ע'ל' ט'ו'ב י'ז'כ'ר ש'מ'ג', מ'ז'ד'ים מ'ז'ד'ים, ק'ש'ת'ק'ו'ן א'ו'ת'נו. ה'ע'ו'ב'ר ל'פ'נ'י ה'ת'ב'ה ו'ט'ע'ה, י'ע'ב'ר א'ח'ר ה'ח'פ'ח'י, ו'ל'א י'ה'א ס'ר'ב'ן ב'א'ו'ת'ה ש'ע'ה. מ'ג'ו'ן ה'ו'א מ'ת'ח'ל'ל, מ'ת'ח'ל'ת ה'ב'ר'כ'ה ש'ע'ה ב'ה':

ד' ה'ע'ו'ב'ר ל'פ'נ'י ה'ת'ב'ה, ל'א י'ע'נה א'ח'ר ה'כ'ג'נ'ים

נ

מסכת שבת פרק י'ח

א' מ'פ'נ'י א'פ'לו א'ר'ב'ע ו'ח'מ'ש ק'פ'ו'ת ש'ל ת'ב'ן ו'ש'ל ת'בו'א'ה מ'פ'נ'י ה'או'רו'ם ו'מ'פ'נ'י ב'ט'ו'ל ב'י'ת ה'מ'ד'ר'ש, א'ב'ל ל'א א'ת ה'א'ז'ר. מ'פ'נ'י ת'רו'מ'ה ט'ה'ו'ה, ו'ד'מ'א'י, ו'מ'ע'ש'ו' ר'א'ש'ו' ר'א'ש'ו'ן ש'ג'נ'ל'ה ת'רו'מ'תו, ו'ו'ע'ש'ה ע'מו' ח'ש'ב'ו'ן ל'א'ח'ר ש'ב'ת. ו'כ'ן ע'ר'ב פ'ס'ח ב'י'ר'ו'ש'ל'ים ש'ח'ל ל'ה'יו'ת ב'ש'ב'ת, מ'ג'י'ס ט'ל'יט'ו א'צ'לו ו'נ'ו'ט'ל א'ת פ'ס'ח'ו ו'ו'ע'ש'ה ע'מו' ח'ש'ב'ו'ן ל'א'ח'ר י'ס' ט'בו':

ש

מסכת שבת פרק כ'ג

א' ש'ו'א'ל א'ק'ם מ'ח'ב'רו' כ'ד'י י'ו'ן ו'כ'ד'י ש'מ'ן, ו'ב'ל'ב'ד ש'ל'א י'א'מ'ר ל'ו ה'ל'ו'ן, ו'כ'ן ה'א'ש'ה מ'ח'ב'ר'ת'ה כ'כ'רו'ת. ו'א'ם א'י'נו מ'א'מ'ינו, מ'ג'י'ס ט'ל'יט'ו א'צ'לו ו'ו'ע'ש'ה ע'מו' ח'ש'ב'ו'ן ל'א'ח'ר ש'ב'ת. ו'כ'ן ע'ר'ב פ'ס'ח ב'י'ר'ו'ש'ל'ים ש'ח'ל ל'ה'יו'ת ב'ש'ב'ת, מ'ג'י'ס ט'ל'יט'ו א'צ'לו ו'נ'ו'ט'ל א'ת פ'ס'ח'ו ו'ו'ע'ש'ה ע'מו' ח'ש'ב'ו'ן ל'א'ח'ר י'ס' ט'בו':

ב' מ'ו'ג'ה א'ד'ם א'ת א'ו'ח'יו ו'א'ת פ'ר'פ'רו'ט'יו מ'פ'יו, א'ב'ל ל'א מ'ן ה'כ'ט'ב, ו'מ'פ'יס ע'ם ב'ג'נו' ו'ע'ם ב'ג'נו' ב'י'ת'ו ע'ל' ה'ש'ל'ה, ו'ב'ל'ב'ד ש'ל'א י'כ'ב'ו'ן ל'ע'ש'ו'ת מ'ג'ו'ה ג'ד'ו'ה ב'ג'ג'ד ק'ט'נ'ה, מ'ש'ו'ם ק'ב'יא. ו'מ'ט'ל'ין ח'ל'ש'ים ע'ל' ה'ק'ד'ש'ים ב'י'ום ט'וב, א'ב'ל ל'א ע'ל' ה'מ'נו'נו':

ג' לא י'ש'כ'ר א'ק'ם פ'ו'ע'ל'ים ב'ש'ב'ת, ו'ל'א י'א'מ'ר א'ד'ם ל'ח'ב'רו' ל'ש'כ'ר ל'ו פ'ו'ע'ל'ים. א'ין מ'ח'ש'יכ'ין ע'ל' ה'ת'ח'ו'ם ל'ש'כ'ר פ'ו'ע'ל'ים ו'ל'ה'ב'א פ'רו'ת, א'ב'ל מ'ח'ש'יך' ה'ו'א ל'ש'מו, ו'מ'ב'יא פ'רו'ת ב'ג'ד'ו. כ'ל' א'מ'ר א'ב'א ש'א'ול, כ'ל' ש'א'נ'י ז'כ'אי ב'א'מ'יר'תו, ר'ש'אי א'נ'י ל'ה'ח'ש'יך' ע'ל'יו:

ד' מ'ח'ש'יכ'ין ע'ל' ה'ת'ח'ו'ם ל'פ'ק'מ' ע'ל' ע'ס'ק'י כ'לה, ו'ע'ל' ע'ס'ק'י ה'מ'ת' ל'ה'ב'יא ל'ו א'ר'ו'ן ו'ת'כ'ר'יכ'ין. ג'ו' ש'ה'ב'יא ח'ל'ל'ין ב'ש'ב'ת, ל'א י'ס'פ'ד ב'ה'נו' י'ש'ר'א'ל, א'ל'א א'ס'ם ב'א'ו' מ'פ'ק'ו'ם ק'רו'ב. ע'ש'ו' ל'ו א'ר'ו'ן ו'ח'פ'רו' ל'ו ק'ב'ר, י'ק'ב'ר ב'ו י'ש'ר'א'ל, ו'א'ם ב'ש'ב'יל י'ש'ר'א'ל, ל'א י'ק'ב'ר ב'ו ע'ול'מ'ית:

ל

מסכת דמ'אי פרק ב

א' ו'א'ל'ו ד'ב'נ'ים מ'ו'ת'ע'ש'ו'ן ד'מ'אי ב'כ'ל מ'ק'ו'ם. כ'ק'ב'לה, ו'מ'ת'ק'ו'ם, ו'ה'ח'ר'ו'ב'ם, ה'א'ר'ז, ו'ה'כ'מו'ן. ה'א'ז'ו' ש'ב'ח'ז'ה ל'א'ר'ז, כ'ל ה'מ'ש'ת'מ'ש מ'ג'מו'נו' פ'טו':
ב' ה'מ'ק'ב'ל ע'ל'יו ל'ה'יו'ת נ'א'מ'ן, מ'ע'ש'ר א'ת ש'ה'ו'א' א'וכ'ל, ו'א'ת ש'ה'ו'א' מ'ו'כ'ר, ו'א'ת ש'ה'ו'א' ל'ק'מ'ן, ו'א'י'נו' מ'ת'א'ר'ם א'צ'ל ע'ם ה'א'ר'ז. נ'ב' י'ה'ז'ה א'ו'מ'ר, א'פ' ה'מ'פ'ת'א'ר'ם א'צ'ל ע'ם ה'א'ר'ז נ'א'מ'ן. א'מ'רו' ל'ו, ע'ל' ע'צ'מו' א'י'נו' נ'א'מ'ן, כ'י'צ'ד י'ה'א' נ'א'מ'ן ע'ל' ש'ל א'ח'ר'ים:
ג' ה'מ'ק'ב'ל ע'ל'יו ל'ה'יו'ת ח'ב'ר, א'י'נו' מ'ו'כ'ר ל'ע'ם

ה' ע'ש'ו'ן כ'ל א'ר'כ'י ה'מ'ת', ס'כ'ין ו'מ'ד'י'ח'ין א'ו'ת'ו, ו'ב'ל'ב'ד ש'ל'א י'ז'יו ב'ו א'ב'ר. ש'ו'מ'ט'ו'ן א'ת ה'כ'ר מ'ת'ח'ט'יו ו'מ'ט'ל'ין א'ו'ת'ו'ן ע'ל' ה'ח'ול ב'ש'ב'יל ש'י'מ'ת'י. ק'ו'ש'ר'ין א'ת ה'ל'ח'י, ל'א ש'י'ע'לה, א'ל'א ש'ל'א י'ס'יפ'ת. ו'כ'נו' ק'ו'ר'ה ש'נ'ש'ב'ה, ס'ו'מ'כ'ין א'ו'ת'ה ב'ס'פ'ס'ל או' ב'א'ר'כ'ו'ת' ה'מ'ת', ל'א ש'ת'ע'ל'ה, א'ל'א ש'ל'א ת'ו'ס'ה. א'ין מ'ע'מ'צ'ין א'ת ה'מ'ת' ב'ש'ב'ת, ו'ל'א ב'ח'ל' ע'ם י'צ'י'ת' ג'נ'ב'ש. ו'מ'ע'מ'צ'ין ע'ם י'צ'י'ת' ג'נ'ב'ש, ה'ר'י ז'ה ש'ו'פ'ק ד'מ'ים:

STORIES (CONTINUED)

businessman, and told him quietly: "You see that man sitting near the door, also reading Tehillim? He needs one thousand rubles for his daughter's wedding. Give him the money he needs, and G-d will take care of your upcoming trial."

Of course our hero promptly gave the charity. Sure of victory, he told the boy to thank his father for the blessing, and left the premises a new man, full of optimism and hope.

One month later, Zalman was standing confidently in the courtroom before the judge. He didn't even bother hiring a lawyer. After all the Rebbe said that G-d would take

care of everything, and in any case, the best lawyer in the world couldn't help him.

The judge examined all the papers, first those of the prosecution, then those of the defendant, pausing several times to look up at the litigants. Finally he removed his reading glasses, held his head erect, and declared, "Very severe accusations, very severe indeed. If the accused is guilty as charged, the punishment will be at least twenty years, do you understand?" The prosecutor nodded his head, as did the defendant, who was beginning to worry.

The judge put his spectacles on once more, silently read the briefs again, and again looked up, pushed his glasses up onto his forehead,

thought for a while, and announced: "The only way to settle this is to actually weigh all the pots and pans."

"But, your excellency," exclaimed the prosecutor, "that will take months, and at such expense to the country. Your excellency has before him the testimony of reliable witnesses..."

Our hero was really sweating now. If the pots were weighed, he was finished.

"That is my decision!" said the judge. "Tomorrow the army will send one hundred wagons to bring all the vessels to the courtroom for weighing." He raised his gavel, pounded it on the huge table before him, and announced, "Court adjourned!"

בגיגיות של זהב, כדי שלא יcumושו. רביעי יוחנָן בן ברוקה אומור, חירות של דקל הי' מביאין וחובטין אוטן בקרען בצד' המזבם, ואוטו מיום נקעא יומ חבוט חריוט:

ו מיד התינוקות שומטין את לוליבין ואוכלי אתרוגין:

ח המלול והשמחה שמונה כיצד, מלמד שחייב אדם בהלול בשמחה ובכבוד יום טוב האחרון, של חаг, כאשר כל ימות החג. סכה שבעה כיצד, גמר מלאכול, לא יתיר סכתו, אבל מורייד את הכלים מן המנחה ולמעלה, מפני כבוד יום טוב האחרון של חаг:

ט נסוך הימים כיצד, אלווחית של זהב מחזקת שלשת לגים היה ממלאן המשלו. הגיעו לשער הימים, פקעו והריעו ותקעו. עלה בכבש ופנה לשמאלו, שי ספלים של כסף היה שם. רביעי הודה אומר, של סיד הי, אלאathyesh משליחון פניהם מפני היין. ומנקבין כמיין שני חטמיין דקון, אחד מזבח ואחד דק, כדי שיזהו שניהם כלון בבת אחת. מענבי של מים, מזרחי של יין. ערחה של מים לתוך של יין, ושל יין לתוך של מים, יצא. רביעי הודה אומר, בלג היה מנשך כל שמונה. ולמנשך או מרים לו, הגעה יין, שפעם אחת נסן אחד על גבי גאלין, ורומו כב' העם באתרוגין:

ו, במעששו בחל כר מעששו בשבת, אלא שהייה ממלא מערב שבת חבית של זהב שאינה מקדשת מן המשולם, ומונחה בלשכה. נשפהה או נתגלטה, היה ממלא מן הכיפור, שניין והמים המגlin, פסולים לגבי המזבם:

כל אחד ואחד נוטל בביתו: **ה** מצות ערבבה כיצד, מקום היה למיטה כירושלים, ונקרא מזא. יורדן לשם ומלךין אוטן משם מרבות של ערבה, ובאיו זוקפין אוטן בצד' המזבם, וראשיהם כפופין על גבי המזבם. פקעו והריעו ותקעו. בכל יום מקיפין את המזבם פעעם אמת, ואומרים, אנה ה' הושיענו נא, אנה ה' הצלחה נא. רביעי הודה אומר, אני והו הושיענו נא. ואוטו הימים מקיפין את המזבם שבע פעעים. בשעת פטירתן, היה לנו אומרים, יפי לנו מזבם, יפי לנו מזבם. רביעי אליעזר אומר, ליה ולן, מזבם. ליה ולן, מזבם:

ו במעששו בחל כר מעששו בשבת, אלאathyesh מלקטין אוטן מעקב שבת ומגנחים אוטן

אמון, מפני הטרוף. ואם אין שם כהן אלא הוא, לא ישא את כפיו. ואם הבטחו שהוא נושא את כפיו וחזר לטענה, סימן רע לו. ואם שליח צבור הוא, סימן רע לשולחיו, מפני ששולחו של אדם במוות. אמרו עליו על נבי חנינא בן דוסא, שהיה מהתפלל על החולמים ואומר, זה מי זהה מות. אמרו לו, מניין אתה יודע. יודע אני שהוא מכבב, ואם לאו, יודע אני שהוא מטרף:

מסכת סוכה פרק 2

א לולב וערבה, שעה ושבעה. המלול והשמחה שמונה. סכה ונסוך הימים, שעה. והחליל, חמשה ושבה:

ב בולב שבעה כיצד, يوم טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת, לולב שבעה, ושאר כל הימים שעה:

ג ערבה שבעה כיצד, يوم שביעי של ערבה שחל להיות בשבת, ערבה שבעה, ושאר כל הימים שעה:

ד מצות לולב כיצד, يوم טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת, מוליכין את לוליבין למחרת הבית, והחנין מכבבין מוקן וסודרין אוטן על גב האצטבא. וממלדים מגנחים את שלחן בלשכה. ואומרים, כל מי שמנגע לולבי בידיו, הרי הוא לו במתנה. למחר משבכימין ובאיין, והחנין זוקין אוטם לפניהם. וכן מחתפין ומכין איש את חברו. וכבראו בית דין שבאו לידי סכה, התקינו שעיה

המשובח לסטודנטים וחתן היכל הלימוד תפארת יצחק

6:00 בבוקר עד 2:00 בבוקר

- פתוחה כל ימי השבוע

- מבחר נאה של ספרים

- גישה דיגיטלית לארבעים ואחת אלף ספרים

574 רחוב אמפייר בין ברוקלין

לקינסטון, סמוך יותר לקינסטון

STORIES (CONTINUED)

It took over a week to organize the wagons, travel to the factory and load them all up, and then another week or so to bring them to the court, weigh them and record the results. When it was all finished and the results were brought to the courtroom, the tension was so thick you could almost cut the air with a knife. Word of the trial had reached the newspapers, and the courtroom was packed.

The judge entered after everyone was seated, took his place behind his huge desk, picked up the papers and read carefully. The courtroom was silent.

After several minutes he looked up at the defendant, squinted his eyes as though in sheer hatred, and spoke almost theatrically.

"Mr. Zalman, you . . . you lied to the government!"

The judge was holding the papers in both hands

and leaning forward on his desk, peering over them at the accused, almost completely out of his chair. Zalman was swooning. He wiped his brow with his handkerchief. He thought he was about to faint.

The guards moved a few steps closer to him. The prosecutors looked at each other from the corners of their eyes and faintly smiled.

"You declared to the Russian Government that you needed one hundred thousand tons of iron. You took funds for one hundred thousand tons of iron!"

The judge was now standing, leaning with his entire body over the table, holding the papers in one hand, shaking them in the air as he spoke, and almost whispering, hissing at poor Zalman . . . "And you really used . . . one hundred and twenty thousand tons! Those pots weighed twenty thousand tons more than you reported.

"Mr. Zalman, you are a patriot!"

Two days later our hero was waiting again in the Rebbe's front room, this time to thank him for the miracle. But when he was finally sitting opposite the Rebbe and began thanking him, the Rebbe was surprised. He didn't remember ever giving such a blessing.

"But your son, Shmuel, told me . . ." said the businessman.

The Rebbe summoned his son, who admitted that he had done the whole thing on his own.

"But how did you give him such a blessing? How could you have been sure that it would be all right?" his father asked.

"Simple," answered the boy. "I saw in Heaven the weight of all that charity jumping onto his pots on the scale. It was obvious that it would be more than a few thousand tons . . ."

By Tuvia Bolton

EXCERPTS FROM CHASSIDIC DISCOURSES

SPECIFICALLY FOR YIDDEN

The Midrash Rabba explains the possuk regarding the requirements of a korban Pesach, "Se tomim zochor ben shana" - "a perfect, one year old lamb" - as follows: The lamb is connected to what Avraham said at the akeida, "Hashem will provide the lamb." "Perfect" describes Hashem about Whom it says, "Hatzur tomim paalo - the rock, His acts are perfect."

The explanation of this Midrash is as follows: through their self sacrifice, Avraham and Yitzchak reached the level of Ein Sof light which transcends Hishtalshelus, and is the level of keser.

Generally, from this level even non-Jews can receive *hashpa'ah*. Regarding Bilam, the midrash uses the possuk "hatzur tomim paalo" to explain that Hashem did not want the goyim to excuse themselves by saying, "You pushed us away from serving You." He

therefore gave them kings and prophets just like He did for the Yidden.

This implies that from the level of "tomim -perfection," which transcends hishtalshelus, even non-Jews can receive *hashpa'ah*. However, through the mesirus nefesh of Avraham and Yitzchok at the akeida, they accomplished that this level should be drawn down specifically to the Yidden.

(Adapted from an excerpt of the maamar Hatzur Tomin Paalo, 5627)

SIMILAR TO BREAD

The idea of Torah is a flow from above to below. Indeed, one who occupies himself with Torah study draws Elokus down below. Our sages say, "whoever reads and studies Torah, Hashem reads and studies the Torah opposite him." This is the idea of drawing Elokus down below.

It is for this reason our sages said that "the entire Torah is names of the Holy One, Blessed be He." Just like when someone calls a person's name the person turns toward the one calling him, likewise when someone reads the Torah - which is like calling Hashem's name - it causes Hashem to "read and study the Torah opposite him," meaning that Elokus is drawn down.

This flow of Elokus is a *pnimiyusdike* flow, as is explained elsewhere, concerning the concept of "Your Torah is in my innards." It is written (in reference to Torah), "Come and partake of My bread." Torah is similar to bread from which the person derives internal vitality, unlike clothing. Although clothes provide vitality for the person, it is only in an encompassing manner. Bread, however, gives life in an internal manner. Similarly, it can be understood that Torah is an internal flow of Elokus.

(Toras Shmuel Drushei Chasuna p. 45)

